

Vegvokterboligen på Lifjell

I 1970-årene forlangte Statens skoger at Gosen vegvokterbolig på Lifjellet skulle fjernes. Administrasjonssjef Mads Almaas så hvilke historisk verdi bygningen hadde. Han gikk inn for å bevare huset for ettertiden, i påvente av et eget vegmuseum. Med faglig assistanse fra fylkeskonservatoren i Nord-Trøndelag ble bygningen tatt ned og lagret ved Steinkjer museum. Etter som årene gikk, var mange i tvil om Gosen vegvokterbolig noen gang ville bli gjenreist.

I 1984 ble det vedtatt at Norsk vegmuseum skulle etableres ved Hunderfossen, og at bygningen skulle gjenreises der. Tømret ble fraktet syddover, og i 1990 ble arbeidet med å sette opp gamle Gosen påbegynt. Mange var spent på om dette kunne bli hus igjen, men bortsett fra mindre råteskader hadde bygningen klart de omlag 80 år på Lifjellet godt. Verre var det at enkelte bygningsdeler forsvant under lagringen.

Opprinnelig hadde Gosen uthusbygning, dels for egne dyr, men og for at de reisende kunne få sette inn hestene sine der mens de kvilte, eller søkte ly for uværet. Dessverre var uthuset så forfalt at det ikke lot seg flytte.

Statens vegvesen hadde råderett over vegvokterboligen i Limannvika, som også var nedlagt. De gjenstående bygninger, sommerstua og fjøset, skulle rives. Fjøsbygningen fra 1920-årene, var passe stor og ikke ulik den i Gosen.

Senhøsten 1987 ble uthuset tatt ned og fraktet til Norsk vegmuseum. I løpet av 1990–91 er både boligen fra Gosen og uthuset fra Limannvika gjenreist, i et terreng som ikke er ulikt det i Lierne. Bygningene vil være et verdig minne om den tiden vegvokterne holdt vegene i orden.

*Geir Paulsrud
museumsleder*